

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO IN OKOLJE
SLUŽBA ZA ODNOSI Z JAVNOSTMI IN PROMOCIJO

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana

T: 01 478 91 63
F: 01 478 90 13
E: pr.mkgp@gov.si
www.mkgp.gov.si

UKOM
predlagam.vladi@gov.si

Številka: 0913-51/2012/3
Datum: 11. 5. 2012

Zadeva: Predlog 2805: uvedba steklene embalaže - Slovenija kot pionirka
Zveza: e-pošta, z dne 5. 5. 2012 (Številka: 092-176/2012/1)

Spoštovani,

v nadaljevanju vam posredujemo odgovor na Predlog 2805: uvedba steklene embalaže.

PREDLOG

Predlagam uvedbo steklene embalaže. Lahko bi jo reciklirali dokler se ne razbije, uvedli bi lahko 1,5 litrske za vse vrste sokov, za mleko, v glavnem poenotili bi zahteve proizvajalcev produktov in uvedba steklene embalaže bi krepko zmanjšala obremenitev okolja z tetrapaki in podobnimi zadevam. Slovenija bi lahko to uvedla sama in predlog posredovala naprej v EU. S tem bi se stroški pakiranja pocenili in odpadki zmanjšali. Vemo kako je z plastično embalažo. S tem bi se zmanjšala poraba nafte in zagotovilo bi se delo v proizvodnji.

ODGOVOR

Obstoječa zakonodaja o odpadkih na prvo mesto postavlja preprečevanje njihovega nastajanja. To vključuje zmanjševanje količin nastalih odpadkov, pa tudi zmanjševanje uporabe nevarnih snovi v izdelkih, iz katerih prej ali slej nastanejo odpadki. Odpadke, ki nastanejo, je treba v največji možni meri ločeno zbirati, zato da se omogoči njihovo recikliranje/predelava. Premalo se zavedamo, da embalaža, ki je ne potrebujemo več, ne sodi med mešane komunalne odpadke. Vsak od nas lahko sam prispeva svoj delež k varovanju okolja s tem, da vso odpadno embalažo odvrže v ustrezen zabojnik za ločeno zbiranje odpadne embalaže v zbiralnici ločenih frakcij (t.i. ekološki otok); v marsikateri občini pa je že uveden tudi sistem pobiranja odpadne embalaže »od vrat do vrat«. Tako odpadna embalaža ne bo končala na odlagališču, ampak bo usmerjena v predelavo. Ločeno zbiranje odpadkov je namreč predpogoj za njihovo kvalitetno recikliranje.

Pravila ravnanja z embalažo in odpadno embalažo so določena z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, s katero so v naš pravni red prenesene zahteve Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži. Člen 18 te direktive določa, da države članice na svojem ozemlju ne ovirajo dajanja v promet embalaže, ki izpolnjuje določbe te direktive. Ta člen je treba še posebej pozorno upoštevati pri načrtovanju katerihkoli nacionalnih ukrepov, s katerimi bi prepovedali posamezne proizvode na ozemlju države članice. Če bi se takšna prepoved izrecno nanašala na proizvode, ki jih dovoljuje Direktiva 94/62/ES, bi bila ta prepoved v nasprotju s členom 18 Direktive. Iz tega sledi, da v Sloveniji ni mogoče prepovedati prodaje in

uporabe katerekoli embalaže, ki izpolnjuje vse zahteve glede izdelave in sestave embalaže ter njene primernosti za ponovno uporabo in predelavo, vključno z recikliranjem, kot so določene v Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo. Izpolnjevanje teh zahtev se dokazuje z izjavo o skladnosti, ki mora biti pripravljena v skladu z veljavnimi standardi (SIST EN).

Od proizvajalcev tudi ni mogoče zahtevati, da za vso embalažo zagotovijo povratnost, oz. jo ponovno uporabijo za embaliranje svojih izdelkov. Na podlagi Uzanc pri vračanju in prevzemanju vračljive embalaže, ki so jih l. 2000 na prostovoljni osnovi sprejeli Združenje za trgovino, Združenje za turizem in gostinstvo ter Združenje za agroživilstvo pri Gospodarski zbornici Slovenije, so v Sloveniji določene kavcije, ki veljajo za določene vrste povratne embalaže. Tudi v Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo je proizvajalcem dana spodbuda za uvedbo vračljive embalaže, vendar pa je odločitev o uvedbi takšne embalaže na strani vsakega posameznega proizvajalca. To je še zlasti nemogoče zahtevati v primeru embalaže prehrabnih izdelkov, kjer bi bilo potrebno za zagotovitev preskrbe trga z varnimi in neoporečnimi živili uvesti zahtevne sisteme čiščenja in kontrole vrnjene embalaže, za katere bi se porabile ogromne količine (pitne!) vode in energije, kar prav zagotovo ne bi prispevalo k varovanju naravnih virov in varstvu okolja na splošno.

Menimo, da je, kljub temu, da ni mogoče prepovedati določenih vrst embalaže, oz. določiti, kakšno embalažo in iz katerega materiala je dovoljeno uporabiti za embaliranje posameznih izdelkov, ključen korak k družbi recikliranja, ki tudi proizvaja manj odpadkov, odgovorno potrošništvo ter ločeno zbiranje odpadkov. Zavedamo se, da je uspešnost sistema ločenega zbiranja odpadkov odvisna od pripravljenosti povzročiteljev odpadkov za ločeno zbiranje, saj smo potrošniki eden ključnih členov v verigi ravnanja z odpadno embalažo. Z namenom ozaveščanja prebivalcev, da bi z odpadki ravnali na trajnosten in okolju prijazen način so bile v zadnjih letih izdane tri publikacije, ki se nanašajo tudi na preprečevanje nastajanja odpadkov: "Vzemite manj. Imejte več. Zbirka namigov za neškodljivo življenje.", »YouthXChange« - izobraževalni priročnik za odgovorno potrošnjo" in "Imate moč. Pokažite še modrost.«. Vse publikacije so dostopne tudi na spletni strani ministrstva, pristojnega za okolje.

Prav tako večina komunalnih podjetij obvešča povzročitelje odpadkov o pomenu in ciljih ločenega zbiranja. Za gospodinjstva pripravljajo navodila oz. brošure o pravilnem ločenem zbiranju odpadkov. Glede na to, da je večina odpadne embalaže, ki nastaja v gospodinjstvih, iz plastike, kovin, stekla ali papirja, smatramo, da ločeno zbiranje odpadne embalaže ne bi smelo povzročati večjih težav. Verjetno je težja sama odločitev vsakega posameznika o tem, da bo odpadke ločeno zbiral in jih kot take tudi prepuščal. Zavedajmo se, da lahko vsak posameznik z majhnimi dejanji prispeva svoj delež k varovanju okolja. Če namreč vsak posameznik naredi majhno dejanje, skupaj za varovanje okolja naredimo veliko.

S spoštovanjem,

Ministrstvo za kmetijstvo in okolje